

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

P8_TA(2015)0266

Oszczędne gospodarowanie zasobami: przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie oszczędnego gospodarowania zasobami: ku gospodarce o obiegu zamkniętym (2014/2208(INI))**

(2017/C 265/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program »zero odpadów« dla Europy” (COM(2014)0398),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie możliwości efektywnego gospodarowania zasobami w sektorze budowlanym (COM(2014)0445),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działań ekologicznych dla MŚP: umożliwienie MŚP przekształcenia wyzwań związanych z ochroną środowiska w możliwości biznesowe” (COM(2014)0440),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu” (COM(2015)0080),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Tworzenie jednolitego rynku dla produktów ekologicznych: poprawa sposobu informowania o efektywności środowiskowej produktów i organizacji” (COM(2013)0196),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy” (COM(2012)0060),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” (COM(2011)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii »Europa 2020«” (COM(2011)0021),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „EUROPA 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie ekoinnowacji – tworzenia miejsc pracy i generowania wzrostu dzięki polityce ochrony środowiska ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiej strategii dotyczącej odpadów z tworzyw sztucznych w środowisku ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie skutecznej strategii europejskiej w zakresie surowców ⁽⁴⁾,
- uwzględniając siódmy unijny program działań w zakresie środowiska,
- uwzględniając strategię UE na rzecz zrównoważonego rozwoju (2006) oraz przegląd z 2009 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Środowiska z dnia 28 października 2014 r. zatytułowane „Zazielenianie europejskiego semestru i strategia »Europa 2020« – przegląd śródkresowy”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0584⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0016.⁽³⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 59.⁽⁴⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 21.

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące Europejskiej Agencji Środowiska zatytułowane „Środowisko Europy 2015 — stan i prognozy”,
 - uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej (CBD),
 - uwzględniając badanie UNEP (Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska) dotyczące opracowania stabilnego systemu finansowego,
 - uwzględniając konkluzje Międzynarodowego Panelu UNEP ds. Zasobów zatytułowane „Zagrożenia i wyzwania dla środowiska związane z antropogenicznymi przepływami i cyklami metali” (Environmental Risks and Challenges of Anthropogenic Metals Flows and Cycles) (2013 r.),
 - uwzględniając konkluzje Międzynarodowego Panelu UNEP ds. Zasobów zatytułowane „Oddzielenie wykorzystania zasobów naturalnych i wpływu na środowisko od wzrostu gospodarczego” (Decoupling natural resource use and environmental impacts from economic growth) (2011 r.),
 - uwzględniając petycję „Przestać marnotrawić żywność w Europie!”,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 lutego 2015 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0215/2015),
- A. mając na uwadze, że nadmierna eksploatacja zasobów jest podstawową przyczyną różnych zagrożeń dla środowiska, takich jak zmiana klimatu, pustynnienie, wylesianie, utrata różnorodności biologicznej czy pogorszenie usług ekosystemowych; mając na uwadze, że światowa gospodarka wykorzystuje równowartość zasobów 1,5 planety do generowania produkcji globalnej i pochłaniania odpadów, przy czym szacuje się, że do lat 30. XXI wieku liczba ta wzrośnie do równowartości zasobów dwóch planet;
- B. mając na uwadze, że Europa jest zależna od importowanych zasobów w stopniu większym niż jakikolwiek inny region na świecie oraz że wiele zasobów w relatywnie krótkim czasie wyczerpie się; mając na uwadze, że konkurencyjność Europy można znacząco zwiększyć dzięki uzyskaniu większej wartości dodanej z zasobów w gospodarce i promowaniu zrównoważonych dostaw surowców ze źródeł europejskich; mając ponadto na uwadze, że aby przyczynić się do zapewnienia dostaw surowców, należałoby wzmocnić partnerstwa innowacyjne między przemysłem a sektorem gospodarowania odpadami i badań nad możliwością recyklingu ważnych surowców;
- C. mając na uwadze, że przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym jest zasadniczo działaniem ekonomicznym, w którym chodzi o dostęp do surowców lub o ich zrównoważoną dostępność, reindustrializację i dalszą cyfryzację Europy, tworzenie nowych miejsc pracy oraz wyzwania dotyczące zmiany klimatu, braku bezpieczeństwa energetycznego oraz ograniczonych zasobów; mając na uwadze, że inwestowanie w gospodarkę o obiegu zamkniętym może być zatem w pełni zgodne z programem Komisji na rzecz zatrudnienia, wzrostu gospodarczego i konkurencyjności oraz może zapewnić korzyści wszystkim zaangażowanym stronom;
- D. mając na uwadze, że oszczędne gospodarowanie zasobami musi uwzględniać szersze obawy dotyczące zrównoważonego rozwoju oraz być z nimi spójne, co obejmuje wymiar środowiskowy, etyczny, ekonomiczny i społeczny;
- E. mając na uwadze wiążący charakter celów i priorytetowych ostatecznych działań określonych w siódmym programie działań w zakresie środowiska;
- F. mając na uwadze, że w programie ochrony środowiska Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) stwierdzono, że „skuteczność w ochronie środowiska za pomocą dobrowolnych środków budzi często wątpliwości, a ich efektywność ekonomiczna jest ogólnie niska” ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 140 z 28.4.2015, s. 37.

⁽³⁾ Program ochrony środowiska OECD „Voluntary approaches to environmental policy”, 2003.

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

- G. mając na uwadze, że przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym wymaga zmiany systemowej, oddziałującej na wszystkie zainteresowane podmioty w łańcuchu wartości, oraz istotnych innowacji w zakresie technologii, działalności gospodarczej oraz ogółu społeczeństwa;
- H. mając na uwadze, że obywatele, małe przedsiębiorstwa oraz lokalne organy publiczne odgrywają specjalną rolę w zapewnieniu oszczędnego gospodarowania zasobami oraz w promowaniu oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów;
- I. mając na uwadze, że w dobrze funkcjonującej gospodarce o obiegu zamkniętym potrzebne są konkurencyjne firmy oraz że przedsiębiorstwa są same w sobie siłą napędową podczas przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;
- J. mając na uwadze, że MŚP powinny stanowić trzon strategii UE w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami, gdyż stanowią one 99 % przedsiębiorstw UE i zatrudniają 2/3 siły roboczej;
- K. mając na uwadze, że ambitny pakiet dotyczący europejskiej gospodarki o obiegu zamkniętym stwarza możliwości dla przedsiębiorstw, zapewnia dostęp do surowców pierwotnych, przedłuża ich wydajne stosowanie (przez ponowne wykorzystywanie, wtórne wytwarzanie, recykling lub wykorzystywanie jako części zamienne), gwarantuje wysokiej jakości procesy recyklingu po zakończeniu ich okresu przydatności do użycia, a także traktuje wszystkie produkty uboczne oraz odpady jako wartościowe strumienie zasobów do ponownego wykorzystania;
- L. mając na uwadze, że zrównoważone i odpowiedzialne pozyskiwanie surowców pierwotnych ma zasadnicze znaczenie dla uzyskania oszczędnego gospodarowania zasobami oraz osiągnięcia celów związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym;
- M. mając na uwadze, że rozwój rynków surowców wtórnych jest niezbędny do osiągnięcia celów związanych z termomodernizacją i wprowadzenia gospodarki o obiegu zamkniętym;
- N. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał Komisję do wyznaczenia wskaźników i celów w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami;
- O. mając na uwadze, że wyeliminowanie toksycznych substancji chemicznych, dla których istnieją lub zostaną opracowane bezpieczniejsze alternatywy zgodne z obowiązującymi przepisami w zakresie produktów chemicznych, odgrywa centralną rolę w budowaniu gospodarki o obiegu zamkniętym;
- P. mając na uwadze, że dane Eurostatu na temat przetwarzania odpadów komunalnych w UE-28 jednoznacznie wskazują, iż nadal nie ma równych warunków działania w obszarze polityki dotyczącej odpadów oraz że wdrażanie i stosowanie istniejącego prawodawstwa stwarza poważne wyzwania;
- Q. mając na uwadze, że zaledwie 40 % odpadów stałych podlega ponownemu wykorzystaniu lub recyklingowi, a pozostała część trafia na składowisko odpadów lub jest spalana;
- R. mając na uwadze, że produkcja i zużycie rolnych produktów spożywczych ma istotny udział w zużyciu zasobów, co ma istotny wpływ na środowisko, zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i ich dobrostan; mając na uwadze, że konieczne są zrównoważone rozwiązania, by w sposób całościowy zająć się kwestią niedoboru zasobów żywieniowych;
- S. mając na uwadze, że zniesienie dotacji szkodliwych dla środowiska, w tym bezpośrednich i pośrednich dotacji do paliw kopalnych, przyniosłoby znaczącą redukcję emisji gazów cieplarnianych, przyczyniłoby się do przeciwdziałania zmianie klimatu oraz umożliwiłoby wprowadzenie w praktyce gospodarki o obiegu zamkniętym;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program »zero odpadów« dla Europy” (COM(2014)0398); popiera opisane w komunikacie podejście Komisji do projektów i innowacji na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym, opracowania ram polityki na rzecz wsparcia oszczędnego gospodarowania zasobami, ustalenia celu w zakresie zasobooszczędności oraz opracowania szczegółowych ram polityki w celu umożliwienia MŚP przekształcenia wyzwań związanych z ochroną środowiska w możliwości biznesowe; podkreśla, że potrzebne są środki ustawodawcze na rzecz przejścia ku gospodarce o obiegu zamkniętym i wzywa Komisję do przedstawienia ambitnego wniosku dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym do końca 2015 r., zgodnie z zapowiedzią zawartą w programie prac Komisji na 2015 r.;

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

2. podkreśla, że rozwiązanie kwestii niedoboru zasobów wymaga zmniejszenia wydobycia i wykorzystywania zasobów oraz całkowitego oddzielenia wzrostu gospodarczego od wykorzystywania zasobów naturalnych – systemowej zmiany, która wymaga prognozowania wstecznego niezbędnych działań z perspektywy zrównoważoności na 2050 r. oraz podjęcia natychmiastowych działań;
3. wskazuje na produkcję i zużycie jako obszary wymagające działań zapewniających spójność z szerszymi celami w zakresie zrównoważonego rozwoju;
4. przypomina, że mimo dotychczasowej poprawy w obszarze efektywnego wykorzystania zasobów, ciągły wzrost produkcji zniwelował ten wzrost efektywności, a wydobycie surowców wzrasta w zastraszającym tempie na całym świecie, stąd pilna potrzeba ogólnej redukcji wydobycia i wykorzystania surowców w celu pokonania efektu odbicia; wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich środków;
5. przypomina, że woda jako zasób naturalny wykorzystywany w procesach produkcji, jak i dobro publiczne, powinna być uwzględniana przy obliczaniu zużycia surowców, a także wykorzystywana w wydajny sposób;
6. podkreśla, że poprawa wykorzystania zasobów przez ustanowienie lepszych wymogów w zakresie projektowania produktów i przepisów w zakresie odpadów, które gwarantują ruch w górę na szczeblach hierarchii odpadów (wspierając w ten sposób zapobieganie powstawaniu odpadów, ich ponowne wykorzystanie, przygotowanie do ponownego wykorzystania i recykling), mogłaby przynieść unijnym przedsiębiorstwom, organom publicznym i konsumentom znaczne oszczędności netto, szacowane na 600 mld EUR lub 8 % rocznego obrotu, prowadząc jednocześnie do ograniczenia łącznych rocznych emisji gazów cieplarnianych o 2–4 %; podkreśla, że zwiększenie produktywności zasobów o 30 % do 2030 r. mogłoby przyczynić się do wzrostu PKB o blisko 1 % i powstania 2 mln dodatkowych trwałych miejsc pracy⁽¹⁾ przypomina, że efektywne gospodarowanie zasobami jest pierwszoplanowym celem siódmego programu działań w zakresie środowiska, w ramach którego podkreśla się konieczność pobudzenia produkcji i popytu konsumenckiego na ekologiczne produkty i usługi poprzez prowadzenie polityki wspierającej ich dostępność, przystępność cenową, funkcjonalność i atrakcyjność;
7. jest przekonany, że poprawa w obszarze oszczędnego gospodarowania zasobami wymaga zarówno środków o charakterze ustawodawczym, jak i zachęt gospodarczych, internacjonalizacji kosztów zewnętrznych, dalszego finansowania badań i innowacji, a także zmian społecznych i stylu życia; podkreśla, że konieczne są różne instrumenty na różnych szczeblach polityki, z uwzględnieniem pomocniczości;
8. uważa, że wdrożenie na szeroką skalę gospodarki o obiegu zamkniętym wymaga zaangażowania wszystkich właściwych zainteresowanych stron, regionów, miast, społeczności lokalnych, MŚP, organizacji pozarządowych, przedstawicieli przemysłu, związków zawodowych i obywateli;
9. wzywa Komisję do zaangażowania lokalnych i regionalnych władz w prace nad pakietem dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym;
10. podkreśla, że dla pomyślnego przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym zasadnicze znaczenie mają świadomość społeczna oraz postrzeganie tej problematyki przez obywateli i ich zaangażowanie w nią; zauważa, że należy zwrócić właściwą uwagę i przeznaczyć odpowiednie zasoby na edukację i działania informacyjne, aby promować modele zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz podkreślać korzyści wynikające z przejścia na zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym;
11. podkreśla, że przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym wymaga wykwalifikowanej siły roboczej, i że w edukacji i szkoleniach należy uwzględnić zapotrzebowanie na umiejętności ekologiczne;
12. podkreśla, że na poziomie europejskim wdrożono już pewne postanowienia finansowe na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym, w szczególności za pośrednictwem programu „Horyzont 2020” i „Life +”, które, jeśli zostaną należycie zastosowane, mogłyby umożliwić promowanie innowacji ekologicznych i ekologii przemysłowej w państwach członkowskich i regionach Europy;
13. podkreśla, że pewność prawa i jego przewidywalność w ujęciu długoterminowym są kluczowe dla odblokowania potencjału Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych dla gospodarki o obiegu zamkniętym, by kierować inwestycje w stronę zrównoważonej gospodarki;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2014 r. zatytułowany „Ku gospodarce o obiegu zamkniętym: program »zero odpadów« dla Europy” (COM(2014)0398).

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

14. podkreśla, że przejście na zrównoważoną gospodarkę o obiegu zamkniętym powinno łączyć w sobie ambitne cele z dziedziny ochrony środowiska naturalnego z rygorystycznymi wymogami społecznymi, w tym promowaniem godziwej pracy oraz zdrowych i bezpiecznych warunków pracy (tzn. poprzez zapewnienie, że pracownicy nie będą narażeni w miejscu pracy na kontakt ze szkodliwymi substancjami);

15. podkreśla potrzebę utworzenia bardziej spójnych ram prawnych dla zrównoważonej produkcji i konsumpcji, obejmujących pełny cykl produkcji od zrównoważonego korzystania z zasobów po odzysk pod koniec cyklu życia;

Wskaźniki i cele

16. podkreśla, że do 2050 r. UE musi zacząć wykorzystywać zasoby w sposób zrównoważony i że wymaga to m.in.: całkowitej redukcji zużycia zasobów do zrównoważonych poziomów na podstawie wiarygodnych pomiarów zużycia zasobów w całym łańcuchu dostaw, ścisłego stosowania hierarchii postępowania z odpadami, wdrożenia kaskadowego wykorzystywania zasobów – zwłaszcza w odniesieniu do biomasy, zrównoważonego i odpowiedzialnego pozyskiwania, utworzenia zamkniętego obiegu zasobów nieodnawialnych, większego korzystania z odnawialnych źródeł energii w granicach ich odnawialności, stopniowego wycofywania toksycznych substancji chemicznych, zwłaszcza jeżeli istnieją lub zostaną opracowane bezpieczniejsze alternatywy zgodne z obowiązującymi przepisami w zakresie produktów chemicznych, w celu zapewnienia rozwoju nietoksycznych cykli materiałowych, a także poprawy jakości usług ekosystemowych;

17. przypomina, że w 2012 r. Parlament wzywał już do ustalenia jasnych, solidnych i wymiernych wskaźników działalności gospodarczej, uwzględniających zmianę klimatu, różnorodność biologiczną i zasobooszczędność z punktu widzenia cyklu życia, oraz do stosowania tych wskaźników jako podstawy inicjatyw ustawodawczych i konkretnych celów dotyczących redukcji;

18. wzywa Komisję, aby do końca 2015 r. zaproponowała główny wskaźnik oraz zestaw wskaźników pomocniczych dotyczących oszczędnego gospodarowania zasobami, w tym dotyczących usług ekosystemowych; zauważa, że stosowanie tych zharmonizowanych wskaźników powinno być prawnie wiążące od 2018 r. i powinny one umożliwiać pomiar zużycia zasobów, włącznie z przywozem i wywozem, na szczeblu UE, państw członkowskich oraz na poziomie przemysłu, a także uwzględniać cały cykl życia produktów i usług, oraz powinny one opierać się na metodologii dotyczącej śladu oraz mierzyć co najmniej wykorzystanie gruntów, wody i materiałów, a także węgla;

19. wzywa Komisję, aby do końca 2015 r. zaproponowała cel zakładający zwiększenie oszczędnego gospodarowania zasobami na szczeblu UE o 30 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 2014 r., a także indywidualne cele dla poszczególnych państw członkowskich; podkreśla, że zanim możliwe będzie wdrożenie celów dotyczących oszczędnego gospodarowania zasobami, muszą one być poparte wskaźnikami;

20. wzywa Komisję, aby propagowała stosowanie wskaźników oszczędnego gospodarowania zasobami w drodze konwencji międzynarodowych, tak aby umożliwić porównywanie sektorów i gospodarek, zapewnić równe warunki działania oraz wspierać dialog i współpracę z państwami trzecimi;

21. podkreśla, że wskaźniki te należy uwzględnić w europejskim semestrze oraz we wszystkich ocenach skutków;

Polityka produktowa i ekoprojekt

22. podkreśla znaczenie przemysłowej polityki produktowej, która wydłuża spodziewany okres trwałości produktu, zwiększa jego trwałość, przydatność do ponownego wykorzystania i możliwość poddania recyklingowi; zwraca uwagę, że ilość zasobów, jakie produkt zużywa w swoim czasie życia, a także jego naprawialność, ponowne wykorzystanie i możliwość poddania recyklingowi w dużej mierze są determinowane już w fazie projektowania; wzywa Komisję do promowania podejścia uwzględniającego cykl życia w strategiach politycznych dotyczących produktów, w szczególności poprzez opracowanie zharmonizowanych metodologii na potrzeby oceny śladu środowiskowego produktów;

23. w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia ambitnego programu prac oraz do wszechstronnego i ambitnego wdrożenia wymogów dotyczących ekoprojektu zawartych w dyrektywie w sprawie ekoprojektu w nowych i aktualizowanych środkach wykonawczych, począwszy od bezwzględnego przyjęcia już opracowanych środków;

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

24. wzywa Komisję do przedstawienia do końca 2016 r. wniosku dotyczącego przeglądu ustawodawstwa w zakresie ekoprojektu i innego odnośnego ustawodawstwa w dziedzinie polityki produktowej, w oparciu o ocenę skutków, z uwzględnieniem następujących istotnych zmian: rozszerzenie zakresu wymogów dotyczących ekoprojektu na wszystkie główne grupy produktów, nie zaś tylko na produkty związane z energią; stopniowe uwzględnienie wszystkich istotnych cech w zakresie zasobooszczędności w obowiązkowych wymogach dotyczących projektowania produktu; wprowadzenie obowiązkowego paszportu produktu na podstawie tych wymogów; wprowadzenie monitorowania wewnętrznego oraz audytu prowadzonego przez podmiot zewnętrzny z myślą o zapewnieniu zgodności produktów z tymi normami; oraz określenie wymogów horyzontalnych dotyczących między innymi trwałości, możliwości naprawy, przydatności do ponownego wykorzystania i możliwości poddawania recyklingowi;

25. wzywa Komisję do oceny, na podstawie analizy kosztów i korzyści, możliwości określenia minimalnych ilości materiałów pochodzących z recyklingu w nowych produktach w związku z planowanym przeglądem dyrektywy w sprawie ekoprojektu;

26. wzywa Komisję do opracowania środków wymierzonych w planowane postarzenie oraz do dalszego opracowywania zestawu norm dotyczących produktów dla gospodarki o obiegu zamkniętym, obejmujących renowację i naprawę, łatwiejszy demontaż i efektywne wykorzystywanie surowców, zasobów odnawialnych i materiałów pochodzących z recyklingu w produktach;

27. przypomina, że w planowaniu skutecznej gospodarki o obiegu zamkniętym ważną rolę odgrywają również dostępność standardowych i modułowych komponentów, projektowanie z uwzględnieniem procesu demontażu oraz długiej trwałości produktów, a także wydajne procesy produkcyjne; wzywa Komisję do podjęcia istotnych działań w celu zapewnienia, aby produkty były trwałe i łatwe do modernizacji, ponownego wykorzystania, odremontowania, naprawy, poddania recyklingowi i rozmontowania na potrzeby pozyskania nowych zasobów, a części zawierające niebezpieczne substancje były wyraźnie określone w instrukcjach obsługi produktów w celu ułatwienia oddzielenia tych części przed poddaniem produktów recyklingowi;

28. zauważa, że istotne jest zwiększenie świadomości konsumentów i ich aktywnej roli;

29. apeluje do Komisji o zaproponowanie rozszerzenia minimalnych gwarancji na wyroby konsumpcyjne trwałego użytku w celu wydłużenia oczekiwanego okresu trwałości produktów oraz o wyjaśnienie, że zgodnie z dyrektywą 1999/44/WE sprzedawcy towarów konsumpcyjnych powinni przeanalizować wady w ciągu pierwszych dwóch lat gwarancji prawnej i pobierać od klienta opłatę tylko wówczas, gdy wada wynika z niewłaściwego użytkowania;

30. wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich środków w zakresie dostępności części zamiennych, tak aby zapewnić naprawialność produktów w trakcie ich cyklu życia;

31. wzywa Komisję, państwa członkowskie i Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) do zwiększenia wysiłków w zakresie zastąpienia substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie oraz ograniczenia substancji, które stanowią niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub środowiska w kontekście dyrektywy REACH, zwłaszcza jako środek do spełnienia wymogu 7. programu działań na rzecz środowiska dotyczącego opracowania cykli życia nietoksycznych materiałów, aby poddane recyklingowi odpady mogły być wykorzystywane jako główne, wiarygodne źródło surowców w Unii; wzywa w tym zakresie Komisję do natychmiastowego zaprzestania jednostronnego moratorium w sprawie przetwarzania rekomendacji ECHA dotyczących włączenia substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie do załącznika XIV dyrektywy REACH, a zamiast tego dokonać niezwłocznie włączenia takich substancji; podkreśla, że zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami zapobieganie ma priorytet nad recyklingiem, a zatem recykling nie powinien usprawiedliwiać ciągłego wykorzystywania niebezpiecznych substancji;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków w zakresie zastąpienia niebezpiecznych substancji w kontekście dyrektywy 2011/65/UE w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym z myślą o wprowadzeniu cyklu życia materiałów nietoksycznych;

33. wzywa państwa członkowskie do skutecznej kontroli rynku w celu zapewnienia, że zarówno produkty europejskie, jak i pochodzące z importu są zgodne z wymogami, jeżeli chodzi o politykę produktową i ekoprojekt; wzywa państwa członkowskie, aby w celu zapewnienia skutecznego nadzoru rynku zaangażowały się niezwłocznie w procedurę legislacyjną w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku; zauważa, że każde dalsze opóźnienie byłoby szkodliwe dla interesów przedsiębiorstw i obywateli;

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

Cel: zero odpadów

34. zwraca uwagę na analizę przeprowadzoną przez Komisję, z której wynika, że przyjęcie nowych wartości docelowych dla odpadów doprowadziłoby do powstania 180 000 miejsc pracy, poprawiłoby konkurencyjność UE oraz zmniejszyłoby popyt na kosztowne i ograniczone zasoby⁽¹⁾; wyraża ubolewanie z powodu wycofania wniosku ustawodawczego dotyczącego odpadów⁽²⁾, ale upatruje w oświadczeniu wiceprzewodniczącego Timmermansa na posiedzeniu plenarnym w Parlamencie w grudniu 2014 r. szansy na nowy i ambitniejszy pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym;

35. wzywa Komisję do przedłożenia do końca 2015 r. zapowiadanego wniosku dotyczącego przeglądu przepisów w zakresie odpadów, ze starannym zastosowaniem hierarchii postępowania z odpadami, oraz do uwzględnienia w nich następujących elementów:

- jasne i jednoznaczne definicje;
- opracowanie środków zapobiegania powstawaniu odpadów;
- określenie wiążących wartości docelowych w zakresie ograniczania odpadów komunalnych, handlowych i przemysłowych, do osiągnięcia do 2025 r.;
- ustanowienie jasnych minimalnych standardów dla wymogów w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w celu zapewnienia przejrzystości i opłacalności programów rozszerzonej odpowiedzialności producenta;
- zastosowanie zasady stosowania opłat proporcjonalnych do ilości wyrzucanych odpadów dla odpadów resztkowych w połączeniu z obowiązkowymi systemami selektywnego zbierania papieru, metalu, plastiku i szkła w celu ułatwienia osiągnięcia wysokiej jakości surowców pozyskiwanych z recyklingu; wprowadzenie obowiązkowego selektywnego zbierania bioodpadów do 2020 r.;
- zwiększenie wartości docelowych dla recyklingu/przygotowania do ponownego wykorzystania do poziomu co najmniej 70 % stałych odpadów komunalnych i do 80 % dla recyklingu odpadów opakowaniowych do 2030 r. na podstawie rzetelnej metody sprawozdawczej uniemożliwiającej zgłaszanie odpadów wyrzuconych (takich, które trafiły na składowiska lub zostały spalone) jako odpadów poddanych recyklingowi, z zastosowaniem tej samej ujednoliconej metody we wszystkich państwach członkowskich, których dane statystyczne zostały zweryfikowane zewnętrznie; obowiązek zgłaszania przez podmioty zajmujące się recyklingiem ilości odpadów przyjmowanych do sortowni oraz ilości recyklatów opuszczających zakłady recyklingu;
- ścisłe ograniczenie do 2020 r. spalania – z odzyskiem i bez odzysku energii – do odpadów nienadających się do recyklingu i nieulegających biodegradacji;
- wiążące stopniowe ograniczanie wszelkiego składowania, wprowadzane spójnie z wymogami dla recyklingu, w trzech etapach (2020 r., 2025 r. i 2030 r.), prowadzące do zakazu wszelkiego składowania odpadów, z wyjątkiem niektórych odpadów niebezpiecznych i resztkowych, w przypadku których składowanie jest rozwiązaniem najbardziej przyjaznym dla środowiska;
- zachęcenie państw członkowskich do wprowadzenia opłat za składowanie i spalanie;

36. podkreśla znaczenie i wartość dodaną europejskich celów w zakresie polityki dotyczącej odpadów – nie tylko pod względem pewności prawa, przewidywalności oraz tworzenia równych warunków działania na rynku wewnętrznym, lecz także zapewnienia ochrony i poprawy warunków życia wszystkich obywateli UE;

37. wzywa Komisję do ustalenia takich samych wartości docelowych dla wszystkich państw członkowskich, aby zapewnić jednakowo wysoki poziom ochrony środowiska w całej UE i nie podważać jednolitego rynku;

38. apeluje do Komisji o dopilnowanie, aby istniejące przepisy i cele w zakresie odpadów zostały w całości i prawidłowo wdrożone, szczególnie włączając w to obowiązkowe systemy selektywnego zbierania, o zapewnienie, aby państwa członkowskie zwiększyły wysiłki w kierunku osiągnięcia istniejących wartości docelowych, oraz o ustanowienie środków wspierających wprowadzanie przez państwa członkowskie odpowiednich instrumentów do osiągnięcia wartości docelowych w przewidzianych terminach;

⁽¹⁾ Dokument roboczy służb Komisji z dnia 2 lipca 2014 r. zawierający streszczenie oceny skutków i towarzyszący wnioskowi dotyczącemu dyrektywy zmieniającej dyrektywy w sprawie odpadów (SWD(2014)0208).

⁽²⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów, 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (COM(2014)0397).

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

39. podkreśla, że w celu jak najpełniejszego wykorzystania dostępnych zdolności w zakresie gospodarowania odpadami w UE nieodzowne są lepsze planowanie i wymiana informacji, tak aby uniknąć nadmiernych zdolności przetwórczych;
40. wzywa Komisję do dalszego sprawdzenia możliwości zaproponowania ram regulacyjnych dla „usprawnionego przetwarzania odpadów przemysłowych, górniczych i komunalnych”, tak aby umożliwić odzyskiwanie surowców wtórnych znajdujących się w istniejących składowiskach, oraz do zbadania opracowania systemu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przemysłu recyklingowego;
41. apeluje do Komisji o zapewnienie większej przejrzystości i lepszych środków kontroli, aby unikać wysyłania odpadów do krajów o niższych standardach środowiskowych i społecznych niż obowiązujące w UE;
42. wzywa Komisję, aby razem z państwami członkowskimi zwiększyła wysiłki w celu przeciwdziałania nielegalnemu eksportowi odpadów pokonsumpcyjnych;
43. wzywa Komisję do zawarcia w dyrektywie ramowej o odpadach minimalnych wymogów dotyczących krajowych programów zapobiegania powstawaniu odpadów, jak również do określenia zestawu celów i wskaźników umożliwiających porównanie indywidualnych wyników uzyskiwanych w państwach członkowskich;
44. wzywa Komisję do zajęcia się szczególnymi problemami związanymi z odpadami oraz do podjęcia działań zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym (COM(2014)0398); zachęca państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia, że uruchomione zostaną unijne środki finansowe na pomoc w osiągnięciu celów z zakresu zintegrowanego gospodarowania odpadami, w tym na selektywne zbieranie i rozwój infrastruktury recyklingowej;
45. wzywa Komisję, aby zaproponowała cel ograniczenia odpadów morskich o 50 % do 2025 r. w porównaniu z poziomami z 2014 r.;
46. podkreśla konieczność sformułowania celów dotyczących zbierania i recyklingu określonych krytycznych metali w świetle ich rosnącego niedoboru i w dążeniu do zmniejszenia zależności;
47. wzywa Komisję, aby do końca 2015 r. zaproponowała cele, środki i instrumenty w zakresie skutecznego postępowania z odpadami spożywczymi, włącznie z określeniem wiążącego celu ograniczenia odpadów spożywczych o co najmniej 30 % do 2025 r. w sektorach produkcji, handlu detalicznego/dystrybucji, usług gastronomicznych/hotelarskich oraz w sektorze gospodarstw domowych; wzywa Komisję do promowania tworzenia w państwach członkowskich zwyczaju, zgodnie z którym sektor artykułów spożywczych rozdaje niesprzedane produkty organizacjom charytatywnym; wzywa Komisję, aby dokonując oceny skutków nowych odnośnych wniosków ustawodawczych, oceniała ich potencjalny wpływ na odpady żywnościowe;

Zrównoważone budownictwo

48. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Możliwości efektywnego gospodarowania zasobami w sektorze budowlanym” (COM(2014)0445); uważa, że konieczne jest podejście do budownictwa oparte na planie działania i na długoterminowych celach;
49. apeluje do Komisji o przedłożenie wniosku dotyczącego pełnego wdrożenia zasad i wymogów gospodarki o obiegu zamkniętym w sektorze budowlanym oraz do dalszego opracowywania ram polityki w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami w budynkach – powyższe obejmuje opracowanie wskaźników, norm i metod odnoszących się do użytkowania terenu i miejskiego planowania przestrzennego, architektury, inżynierii budowlanej, budownictwa, konserwacji, przystosowalności, efektywności energetycznej, renowacji oraz ponownego wykorzystania i recyklingu; podkreśla, że wskaźniki dotyczące zrównoważonego budownictwa powinny również obejmować zieloną infrastrukturę, na przykład zielone dachy; podkreśla znaczenie całościowej koncepcji europejskich zasobów budownictwa, w której zawarte zostaną jasne i ambitne cele średnio- i długoterminowe oraz plany realizacji tej koncepcji;
50. jest zdania, że w zakresie oceny zrównoważonego charakteru budynków należy ująć jakość powietrza wewnątrz budynków, dobrostan i potrzeby społeczne;
51. wzywa Komisję, by w ramach ogólnych wskaźników dotyczących oszczędnego gospodarowania zasobami opracowała wskaźniki oceny zrównoważonego charakteru budynków w ich całym cyklu życia, z wykorzystaniem istniejących norm i metod oraz w oparciu o zrównoważone podejście społeczne, ekonomiczne i środowiskowe;

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

52. zwraca się do Komisji o określenie, czy zasady i normy BAT (najlepsze dostępne technologie) mogłyby zostać rozszerzone w celu objęcia wszystkich materiałów i części budynków oraz o opracowanie paszportu budynku na podstawie jego całego cyklu życia;

53. uważa, że ponieważ 90 % środowiska zbudowanego przewidzianego na rok 2050 już istnieje, należy wyznaczyć specjalne wymogi i zachęty dla sektora remontowego, aby do 2050 r. poprawić bilans energetyczny budynków; wzywa zatem Komisję, by opracowała długoterminową strategię renowacji istniejących budynków oraz zwiększyła rolę strategii dotyczących renowacji wprowadzonych przez dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej;

54. wzywa państwa członkowskie do pomocy w usprawnieniu recyklingu poprzez utworzenie infrastruktury selektywnego zbierania i recyklingu w budownictwie;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjrzenia się potencjałowi audytów przedrozbiorowych (oceny budynku przed jego rozbiórką lub zburzeniem w celu opisanie zastosowanych materiałów oraz określenia frakcji do segregacji na potrzeby recyklingu) oraz sortowania na miejscu materiałów nadających się do recyklingu (sortowanie na miejscu zazwyczaj pozwala na uzyskanie surowców wtórnych o wyższej czystości niż w recyklingu poza miejscem budowy oraz pomaga zmniejszyć wpływ transportu na środowisko, m.in. za sprawą kruszenia/zagęszczania na miejscu);

56. zauważa, że beton należy do najczęściej stosowanych materiałów w budownictwie; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny możliwości zwiększenia recyklingu betonu w budownictwie, jak ma to miejsce w Niemczech i Szwajcarii;

Rozwój rynków surowców wtórnych

57. wzywa Komisję do opracowania środków sprzyjających rozwojowi rynków dostaw surowców wtórnych wysokiej jakości oraz rozwojowi działalności opierającej się na ponownym wykorzystywaniu surowców wtórnych;

58. uważa, że długoterminowe i przewidywalne ramy polityczne pomogą stymulować poziom inwestycji i działań koniecznych do pełnego rozwoju rynków dla zielonych technologii i promowania zrównoważonych rozwiązań biznesowych; podkreśla, że wskaźniki oraz cele w zakresie efektywności gospodarowania zasobami poparte solidnym zbiorem danych zapewniłyby decydentom publicznym i prywatnym niezbędne wytyczne w zakresie transformacji gospodarki;

59. podkreśla, jak ważne jest, by Komisja i państwa członkowskie propagowały tworzenie programów symbiozy przemysłowej wspierających synergie przemysłowe w zakresie ponownego wykorzystywania i recyklingu oraz pomagających przedsiębiorstwom – a zwłaszcza MSP – ustalić, w jaki sposób ich energia, odpady i produkty uboczne mogą służyć innym jako zasoby; zwraca uwagę na podobne koncepcje, takie jak „od kołyski do kołyski” i ekologia przemysłowa;

Inne środki

60. zachęca Komisję do przedłożenia wniosku w sprawie obowiązkowych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, w których należy nadawać pierwszeństwo ponownie wykorzystanym, naprawionym, przerobionym, odnowionym i innym zrównoważonym i zasobooszczędnym produktom i rozwiązaniom, natomiast w przeciwnym wypadku zastosowanie powinno mieć podejście „przestrzegaj lub wyjaśnij”;

61. podkreśla potrzebę stworzenia ram podatkowych zgodnych z zasadą „zanieczyszczający płaci” i tym samym odpowiedniego pobudzenia inwestycji w efektywne gospodarowanie zasobami, modernizację procesów produkcji i wytwarzanie trwalszych i łatwiejszych do naprawienia produktów; apeluje do państw członkowskich o dążenie do osiągnięcia postępu w tym obszarze w ramach procesu europejskiego semestru ⁽¹⁾;

62. wzywa Komisję do zbadania i zaproponowania środków związanych z opodatkowaniem, m.in. obniżonych stawek VAT na produkty pochodzące z recyklingu, ponownie wykorzystane i zasobooszczędne;

63. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia planu działań ekologicznych dla małych i średnich przedsiębiorstw;

⁽¹⁾ Green Budget Europe, 2015, Zalecenia dla poszczególnych państw wspierające proces europejskiego semestru, s. 6, http://www.foes.de/pdf/2015-02-25_CSR%20Recommendations_FINAL.pdf.

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

64. wzywa Komisję do opracowania ram polityki dla substancji biogenych w celu promowania recyklingu, stymulowania innowacji, poprawy warunków rynkowych oraz uwzględnienia zagadnienia zrównoważonego stosowania substancji biogenych w prawodawstwie UE dotyczącym nawozów, żywności, wody i odpadów;

65. wzywa Komisję do przyjęcia w drugim półroczu 2016 r. komunikatu w sprawie zrównoważonej żywności, kilkakrotnie przekładanego od 2013 r.; podkreśla, że skoro produkcja oraz konsumpcja żywności wiąże się ze znacznym zużyciem zasobów, komunikat powinien całościowo poruszyć problem niedoborów zasobów w łańcuchu żywnościowym oraz zachęcić do opracowania zrównoważonej polityki żywnościowej; apeluje do Komisji o ocenę korzystania z przyjaznych środowisku opakowań żywności, w tym o rozważenie możliwości stopniowego zastępowania opakowań spożywczych opakowaniami ulegającymi biodegradacji i nadającymi się do kompostowania zgodnie ze standardami europejskimi;

66. apeluje do Komisji o ustanowienie stałej platformy oszczędnego gospodarowania zasobami, skupiającej wszystkie zainteresowane podmioty, z myślą o promowaniu i ułatwieniu zastosowania w praktyce wyników najnowszych badań, wymiany najlepszych praktyk i powstania nowej syntezy przemysłowej i nowych ekosystemów przemysłowych;

67. wzywa Komisję do ustanowienia międzysektorowej, międzydyrekcyjnej grupy roboczej ds. zrównoważonego finansowania z myślą o uwzględnieniu wskaźników oszczędnego gospodarowania zasobami w zintegrowanej sprawozdawczości i rachunkowości na szczeblu przedsiębiorstwa, z jednoczesnym poszanowaniem poufności niektórych informacji handlowych; ponadto wzywa Komisję do zbadania – wraz z należytą oceną skutków – w jaki sposób można uwzględnić oszczędne gospodarowanie zasobami i ryzyko środowiskowe między innymi w ratingach kredytowych i wymogach kapitałowych banków, aby opracować kompleksowy system ubezpieczeń od zagrożeń dla środowiska oraz aby wyznaczyć wymogi informacyjne w odniesieniu do produktów inwestycyjnych; jest przekonany, że w tej mierze Komisja skorzysta na współpracy z Programem Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, czerpiąc z wyników badania dotyczącego opracowania stabilnego systemu finansowego; wzywa Komisję do sprawdzenia istniejących inicjatyw dobrowolnych w państwach członkowskich z myślą o ewentualnej wymianie najlepszych praktyk;

68. jako że zrównoważone i odpowiedzialne pozyskiwanie surowców pierwotnych ma krytyczne znaczenie dla zaprowadzenia oszczędnego gospodarowania zasobami oraz osiągnięcia celów gospodarki o obiegu zamkniętym, wzywa Komisję do przeprowadzenia przeglądu zaleceń politycznych Europejskiej Platformy Efektywnego Gospodarowania Zasobami w celu sformułowania norm zrównoważonego pozyskiwania dla surowców i towarów o znaczeniu priorytetowym; w związku z tym podkreśla wspólne poparcie przez Parlament i Radę wniosków Komisji w sprawie odpowiedzialnego pozyskiwania metali i minerałów z obszarów objętych konfliktem;

69. wzywa Komisję do zweryfikowania definicji „krytycznych” surowców, uwzględniając w większym zakresie wpływ na środowisko i ryzyko związane z ich wydobyciem oraz przetwarzaniem, a także potencjał do ich zastąpienia surowcami wtórnymi;

70. podkreśla, że trzeba uruchomić wszystkie rodzaje finansowania ze środków unijnych, w tym finansowanie z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), programu „Horyzont 2020”, funduszy spójności i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, żeby wesprzeć efektywne gospodarowanie zasobami, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by stopniowo wycofywały środowiskowo lub ekonomicznie szkodliwe subsydia, w tym służące uzyskiwaniu energii ze spalania biodegradowalnej części odpadów komunalnych i przemysłowych zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, oraz pośrednie i bezpośrednie subsydia na paliwa kopalne;

71. wzywa, by środki finansowe z Programu UE na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME), programu „Horyzont 2020” oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych były przeznaczane w większym stopniu na rozwój zrównoważonych, innowacyjnych i zasobooszczędnych rozwiązań oraz nowych modeli biznesowych (takich jak systemy usług leasingowych i produktowych), a także poprawę projektowania produktów, zwiększenie wydajności materiałowej produktów i wydajności procesów;

72. podkreśla, że badania i innowacyjność to kluczowe elementy w procesie wspierania przejścia w Europie na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz że konieczny jest wkład – w ramach programu Horyzont 2020 – na rzecz projektów dotyczących badań i innowacyjności, które mogą wykazać i sprawdzić w praktyce zrównoważony charakter gospodarki o obiegu zamkniętym pod względem gospodarczym i środowiskowym; jednocześnie podkreśla, że dzięki przyjęciu podejścia systemowego, projekty te mogą ułatwić sporządzanie przepisów sprzyjających innowacyjności i łatwych we wdrożeniu, dzięki określeniu ewentualnych wątpliwości, barier lub luk regulacyjnych, które mogą szkodzić rozwojowi modeli biznesowych opartych na wydajności zasobów;

Czwartek, 9 lipca 2015 r.

73. zwraca się do Komisji o wykorzystanie pełnego potencjału agendy cyfrowej oraz technologii informacyjnych w celu promowania oszczędnego gospodarowania zasobami oraz przechodzenia do gospodarki o obiegu zamkniętym;
74. podkreśla, że UE jest gospodarką otwartą uczestniczącą w imporcie i eksporcie na rynku światowym; zwraca uwagę na potrzebę zajęcia się światowym wyzwaniem wyczerpywania się zasobów również na szczeblu międzynarodowym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywnego wspierania działań międzynarodowego panelu ds. zasobów istniejącego w ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), zbadania kwestii związanych ze światowymi zasobami o znaczeniu krytycznym i opracowywania praktycznych rozwiązań dla decydentów politycznych, przemysłu i społeczeństwa;
75. wzywa Komisję do podjęcia koniecznych działań na szczeblu międzynarodowym w celu poprawy identyfikowalności produktów;
76. podkreśla, że zwiększenie efektywności energetycznej może zmniejszyć zależność UE od zasobów oraz ograniczy ubóstwo energetyczne, którym dotkniętych jest nawet 125 mln europejskich obywateli; stwierdza, że efektywność energetyczną warto postrzegać jako odrębne źródło energii i że jej poprawa w dużym stopniu przyczynia się do rozwoju unijnego przemysłu oraz zmniejszenia rachunków ludności za energię;
77. wzywa Komisję do zbadania, czy obecnie obowiązujące i planowane przepisy utrudniają funkcjonowanie gospodarki o obiegu zamkniętym, istnienie lub powstawanie innowacyjnych modeli biznesowych, takich jak gospodarka oparta na dzierżawie lub gospodarka społecznościowa/dzielenia, oraz czy istnieją w tym względzie przeszkody finansowe lub instytucjonalne; wzywa Komisję do poprawy takich przepisów i w razie potrzeby do zaradzenia takim przeszkodom; wzywa Komisję do przeglądu powiązanego ustawodawstwa w celu poprawy efektywności środowiskowej i zasobooszczędności produktów w całym cyklu ich życia, zwiększenia spójności między istniejącymi instrumentami oraz opracowania pionierskiego podejścia;
78. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie odpowiednich aspektów unijnej polityki konkurencji w odniesieniu do gospodarki o obiegu zamkniętym, mianowicie o wyjaśnienie współzależności między ryzykiem zmywy rynkowej a potrzebą pogłębienia współpracy między producentami i ich dostawcami;
79. apeluje do Komisji o przedłożenie Parlamentowi sprawozdania na temat wszystkich przedstawionych powyżej środków oraz o zaproponowanie kolejnych kroków do 2018 r.;

o

o o

80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.
-